

[Boeck-Hansen.]

ligere end maaske strengt taget nødvendigt. Det samme var i Virkeligheden Tilfældet med Hensyn til selve Arbejdsløshedsloven, hvor Arbejdsløshedsunderstøttelsen jo ogsaa blev sat lidt kraftigt op. Trods dette vil jeg ikke paa nogen Maade kritisere, at man vedtog denne Lov. Paa det Tidspunkt, da man gjorde det, var det vel motiveret, idet man kunde befrygte, at der kom megen Arbejdsløshed her i Landet, og Lediggang er jo Rod til alt ondt. Dette Onde vilde man søge at holde nede, og jeg vil mene, at det i Virkeligheden var vel motiveret, at man satte Godtgørelsen saa højt, som man gjorde. Men nu er vel dette Onde overstaaet, og derfor er det nok rigtigt, at man tænker paa at faa dette reguleret, idet Ordningen, selv om den har virket tilfredsstillende i den korte Tid, hvor vi kunde mærke, at der kunde blive Uro, har virket saadan i Sommer, at der ligefrem har været Arbejds-mangel. Man kommer ikke uden om, at Landbruget har manglet Arbejds-kraft, baade til Roerne og til andet Arbejde, og ogsaa i Tørvene har der manglet Arbejds-kraft. Jeg har med en Tørvemose at gøre, hvor vi har manglet 300 Mand om Dagen. Det maa dog siges at være noget, og det skete utvivlsomt under Paavirkning af, at Arbejdsløshedsunderstøttelserne var kommet saa højt op, helt op i Nærheden af Arbejds-lønnen, saa at det var meget svært for Folk at forstaa, at der var en økonomisk Fordel forbundet med at tage Arbejde. Derfor kneb det mange Steder med at faa Arbejdet udført. Jeg ansaa det derfor for udmærket, at der stod i Loven, at den skulde revideres, og nu hører jeg, at den højtærede Minister meddeler, at der ligefrem skal staa, at Loven udløber. Dette synes jeg er udmærket — det kan maaske endogsaa betegnes som det bedste i Lovforslaget —, og derfor kan jeg anbefale baade dette og det andet Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting.

Sønderup: Da det jo er Mening, at Loven om ekstraordinær Understøttelse skal bringes til at udløbe den 15. December, kan vi stemme for det foreliggende Lovforslag. Jeg havde helst set, at Loven var blevet ophævet straks, men jeg forstaaer jo, at de særlige Forhold, vi befinder os i, har

gjort det nødvendigt rent foreløbig at gennemføre denne Forlængelse. Det afgørende for min og mit Partis Tilslutning er, som sagt, Udsigten til, at vi kan komme af med de ekstraordinært forhøjede Understøttelser, som vi har haft nu i nogle Maaneder.

Naar disse Lovbestemmelser efter manges Opfattelse har virket saa uheldigt, som Tilfældet har været, hænger det sikkert sammen med, at der er blevet alt for lille en Spændvidde mellem Understøttelses-satserne og de Indtjeningsmuligheder, der har foreligget. Denne Spændvidde er i Virkeligheden blevet saa lille, at den har udsat svage Sjæle for en næsten umenneskelig Fristelse i Retning af at gaa paa Understøttelse i Stedet for at tage Arbejde. Jeg ønsker at understrege, at jeg ikke fremsætter denne Paastand for at rette nogen Bebrejdelse eller Anklage mod Arbejderne. Jeg kan godt sige, at saafremt vi inden for Landbruget havde Vilkaar af den Beskaffenhed, at man praktisk talt tjente lige meget, enten man bestilte noget eller man gik paa Understøttelse, var vi sikkert ikke bedre; saa vilde vi sikkert ogsaa mange Gange være faldet for Fristelsen i saa Henseende. Det er derfor ikke en Anklage rettet mod Arbejderstanden som saadan, men meget mere en Anklage mod os selv herinde for, at vi er med til at tilrettelægge Forholdene saa urimeligt, at vi udsætter Folk for Fristelser af den Art.

Nu har jeg med Tilfredshed set, at den højtærede Arbejds- og Socialminister har været ude med en Opfordring til Arbejderne om ikke at lade sig forlede, ikke at lade sig friste af de store Understøttelsesmuligheder til ikke at gaa paa Arbejde. Det er meget prisværdigt af den højtærede Minister at fremkomme med saadanne Opfordringer til Arbejderne, men jeg tror ikke, disse Opfordringer klarer Situationen, fordi Forholdene er lagt saadan til Rette, som jeg sagde før, at de frembyder en umenneskelig Fristelse. I det hele taget kan man godt sige uden at overdrive, at der siden Befrielsen den 5. Maj har været en beklagelig Tendens baade her og dér til at lade det i nogen Grad skorte paa Arbejdslyst og Arbejdsvilje; ja, man kan vel uden Overdrivelse sige, at Arbejdslysten og Arbejdsviljen visse Steder har været i foruroligende Grad aftagende.

Jeg synes ogsaa, det er naturligt i